

Izhaja
v ponedeljek
in petek.Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—
Pesamezna številka
1 Din.Račun poštno-čekovnega
zavoda št. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravnništvo:
Celje
Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje.
Rokopisov ne vračamo.
Oglasni po tarifu.
Telefon int. št. 65.

Hmeljska kriza.

Vodstvo Hmeljarskega društva v Žalcu je zvedelo, da se nahaja poljedelski minister g. dr. Frangeš za nekaj dni na oddihu v Rogški Slatini. To priliko je društveno vodstvo izkoristilo, sestavilo spomenico in jo dne 3. t. m. po deputaciji osebno izročilo gospodu ministru.

Gospod minister je deputacijo prav prijazno sprejel ter takoj po prečitavanju spomenice povdaril, da primernih subvencij najbolj prizadetim hmeljarjem država ne bo mogla dati, ker v to svrhu nima potrebnih sredstev. Skušal pa bode ugodno rešiti vse one točke spomenice, ki spadajo v njegov resor. Da pa bo lahko v ugodno rešitev priporočal na merodajnih mestih tudi druge točke spomenice, naročil je, da se mu od slučaja do slučaja vpošljejo prepisi prošenj na druga ministrstva in oblast.

Prav resno je potem povdarjal gospod minister, da se mora hmeljarstvo omejiti le na one okoliše, kjer so za pridelovanje kvalitetnega hmelja od narave dani potrebni pogoji — in to je v prvi vrsti Savinjska dolina.

Gospod minister je nadalje priporočal skrbno negovanje in selekcijo hmeljske rastline v svrhu ohranitve hmeljarstva. Opusti se pa naj hmeljarstvo v onih okoliših, kjer se ne prideluje kvalitetno blago.

Besedilo spomenice je sledeče:

Vsled katastrofalno nizkih hmeljskih cen, ki daleko ne krijejo pridelovalnih stroškov, da celo niti stroškov za obiranje hmelja, nastala je posebno v Savinjski dolini splošna gospodarska kriza, ki grozi uničiti obstoj mnogih hmeljarjev, ako ne bode prišla hitra odpomoč od strani merodajnih činiteljev.

Zaradi tega si usoja podpisano društveno vodstvo izročiti gospodu ministru v imenu slovenskih hmeljarjev sledeči

MEMORANDUM

z nujno prošnjo, da se hitro odpomore prizadetim hmeljarjem in se vsaj deloma ublaži nastala kriza.

1. Merodajne oblasti naj podelijo najhujše prizadetim hmeljarjem primerne subvencije, kakor to izvršuje bratska Čehoslovaška država napram svojim državljanom — hmeljarjem.

2. Merodajne oblasti naj preskrbujejo kreditnim zadrugam Slovenije

cenen, če mogoče brezobrestni kredit.

3. Zemljiški davek za leto 1929 se naj pri zemljiščih, nasajenih s hmeljem, odpiše, ali vsaj plačilo odloži za eno leto.

4. Ker se je bati, da ostane velika količina hmelja neprodana, se naj olajšuje, oziroma zniža tovarnina za hmelj do naše severne meje vsaj za polovico, t. j. od 42.50 Din na 21.25 dinarjev za sto kilogramov. Pripomnimo, da je tovarnina danes za hmelj najdražja.

5. Ker se letos velika množina hmelja izvažajo preko Nemčije in Avstrije v Anglijo, se naj poskuša doseči za tranzitni transport v navedenih državah istotako znižanje tovarnine.

6. Dovolj se naj carine prost uvoz za juto, ki se v naši državi ne izdeluje in ki služi za pakovanje hmelja za inozemski transport. Juta se torej kot embalaža hmelja zopet pošilja čez državne meje. Njena uvozna carina znaša 35 zlatih Din za 100 kg in še 40% ni povisek za ono juto, ki ima modre proge.

Deset let Narodnega gledališča v Mariboru.

Ko smo pred desetimi leti nastopili dedščino, ki so nam jo napovedovale Zarje Vidove, je bil naš korak pač negotov, marsikatera naša misel zmotna in smelo naše pričakovanje, a naša vera in volja naša je bila trdna, trdna in močna dovolj, da smo si ustvarjali in urejali v težkih časih svoj dom. Ustvarili pa smo si tudi svojo Talijo, ta hram umetnosti, ker bi pač brez njega naša narodna in kulturna osvoboditev ne bila popolna. Dvignil se je dne 27. septembra 1919 ta zastor, da otvori prvo sezono slovenskega gledališča. Od tega je sedaj 10 let!

Ne da se popisati, ne da se preceiniti, kaj in koliko smo prejeli od gledališča v teh desetih letih! Vemo le, da nas je hogatilo in plemenitilo, da nam je dalo neizmerne svoje lepote in toplote, da nas je dvignilo, približalo umetnosti, ki smo jo občutili in hvaležno zaklenili v najglobljo kamričo svojega srca.

Prišel si nas učiti ti, pošteni in zaupljivi Tugomer, za teboj so prišli vsi drugi . . . Cela dolga vrsta jih je: vaju vidim, Jerman in Klander, ki nista

7. Ukine se naj uverenje valute pri izvozu hmelja, ker se večinoma ves hmelj, t. j. 99% vsega pridelka izvažajo v inozemstvo.

8. Povodom sklepanja novih trgovskih pogodb s katerokoli državo se naj skuša znižati carina za naš hmelj kolikor mogoče.

9. Naša uvozna carina za tuj hmelj se naj zviša na al pari napram drugim državam.

10. Za slučaj, da bi Nemčija zahtevala olajšavo za uvoz svojega piva v našo državo — kakor je to bilo čitati v časopisih — se naj tej želji od naše strani kolikor mogoče ugodni, ker je Nemčija največji konzument naše hmelja.

Uljudno naprošamo, da se gospod minister osobito zanima za one točke te spomenice, ki se dajo rešiti v njegovem območju. Ostale točke pa naj priporoča dotičnim ministrstvom v ugodno rešitev.

Za društveno vodstvo:

Fr. Roblek l. r. A. Petriček l. r.

hotela biti hlapca med hlapci, tebe Peter — umetnik in tvojo Jacinto in kralja na Betajnovi . . . in vse po vrsti, kar vas je otrok slovenskega dramatika: Linhartova Micika in Matiček, Jurčičevi Rokovnjači in njegov Deseti brat, Golarjeva Vdova Rošlinka, Finžgarjev Divji lovec in Novčanov Veleja in črna senca od stran meje, ti, Bevkov Kajn. Pa smo se pravdali s Finžgarjem za Verigo in iskali biserov v Kraigherjevi Školjki ter čarali z Mogočnim prstanom Milčinskega.

Ob krstnih predstavah smo se veselili naših najnovejših dram, kakor Remčeve Kirke in Magde ter njegovih Užitkarjev, Cerkevnikovega Vrtinca in njegovega Greha, ter hodili z Leskovcem po obeh Bregovih. Za največji praznik pa smo imeli predstave Cankarjevih del in Župančičovo pesem o Veroniki Deseniški. Pa so nas obiskali Nušič in Petrovič, Ogrzović in Vojnovič in pogledali smo v dušo naših bratov in tugovali z nesrečno Hasanaginico in se divili herojstvu Majke Jugovičev.

In naše gledališče nam je odprlo okno na stežaj, da smo zagledali veliki svet in listali po njegovi kulturi: Od Sofoklejevega Kralja Ojdipa, Sha-

kespearjevega Hamleta, Beneškega trgovca, Romeja in Julije, Sna kresne noči in komedije Kar hočete, Moliérovega Skopuha in Namišljenega bolnika do nemških klasikov Grillparzerja in Schillerja, Nordijcev Ibsena in Strindberga, Rusov Andrejeva, Gogolja, Gorkega, Čehova, Tolstega in Dostojevskega, Francozov Zolaja in Balzaca do najmodernejših: Angleža Shawa in Nemcev Hebbla, Schönherrja, Hasecleverja in Wedekinda. Cela dolga vrsta jih je, vsak bogastvo in dogodek, svojevrsten dogodek za Maribor.

Najvišje pa je zakipelo naše gledališče v onih šestih sezonah, ko smo imeli tudi svojo opero. Najlepše in najznamenitejše opere so se glasile v tem hramu: Smetane Prodana nevesta, Gounodov Faust, Verdijevi Trubadur, Rigoletto, Traviata in Ples v maskah, Puccinijeve Tosca, Boheme in Madame Butterfly, Weberjev Čarostrelec, Masseneta Manon, Flottowa Marta, Bizetova Carmen, Mascanijeva Cavallerija rusticana in Kinzlov Evagelnik poleg Parmovih kompozicij, Foersterjevega Gorenjskega slavčka in Zajčevega Zrinskega.

Za deset let skoraj preveč od malega odra v naših skromnih prilikah. Pa imeli smo kamnarje naše besede, glasnike lepote in ubranosti, ki so bili požrtvovalni dovolj, da so v negotovih dneh zidali in gradili in živeli le umetnosti svojega hrepenenju. Vsi, prav vsi so vzljubili naš Maribor in so ostali v srcu naši, četudi so šli od nas drugam služiti svoji umetnosti. Ko ne moremo vseh, naj imenujemo ob tem jubileju v globoki hvaležnosti vsaj one, ki so dali našem gledališču življenje in vklesali smer ter ustvarjali njegovo tradicijo.

Prvi po vrsti in zaslugah je naš Hinko Nučič. Ni klonil, ni omagal, ko se je zdelo, da so mu zavezali peruti in zastrli pogled. Le hujše se je pognal, drznejše je postalo njegovo čelo, da je bil tudi uspeh tem večji. In taka je bila vsa njegova četa: Berta Bukšekova, ki jo zla usoda na današnji dan, ko je tudi za njo desetletnica, priklepala na bolniško posteljo, pa Valo Bratina, Skrbinšek, Viki Podgorska in E. Kraljeva, Dragutinovičeva, Rasberger, Grom, Savinova, Železnik in vsi, ki so prihiteli na pomoč Nučiču na samo sporočilo, da ustvarja v Mariboru novo gledališče.

Tast Kondelik in zeč Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

5

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Po kavi so odšli torej vsi v mesto in so ostavili gospo Kondelikovo s Katinko. In vrnili so se po šestih.

Gospa Kondelikova je bila zbrala vso pamet, da bi goste presenetila z novim mikavnim proizvodom svoje kuharske šole, toda razum gospoda Kondelika so bili vsi premagani vsled večerajšnje obilne gostije in današnjega prazničnega obeda. Večerajšnji podaljšek večera skoro do belega jutra se je maščeval nad njimi.

»Nič ne pomaga, mamica«, je odgovoril oče Vejvara, ko ga je gospa Kondelikova vzpodbudila, »želodec še ni prebavil in zahteva svoje pravice.«

Mladi soprog je napravil, kakor je rekel. — Dvignil se je nekoliko minut pred devetimi in je rekel resnobno kakor še dosedaj nikoli:

»Pepica, pojdeva domov.«

In čudo, mlada žena je zadovoljno vstala.

To je bil trenotek, katerega je gospa Kondelikova čakala. Hitela je za hčerjo v spalnico, da bi ji pomagala v plašč in tu jo je naglo prišla za glavo, poljubila jo je in vprašala kar najbolj tiho, da se ne bi izdala, kako se ji glas trese:

»Ali si bila pridna — hčerka? Potrepljiva?«

Pepica se je sklonila in je poljubila materino roko.

Mati jo je pogladila po sencih.

In minuto potem je porabila šunder, ki je nastal vsled pripravljanja na odhod vseh in je ustavila v kotu spalnice Vejvaro, položila mu je roke na glavo in zašepetala:

»Ali si srečen, Fran . . . ?«

»Draga mamica!« je prijel Vejvara obe njeni roki, da bi jih poljubil.

»In hvaležen — neizrečeno hvaležen!«

»Imej jo rad, Fran — zelo rad«, je dodala tašča, toda to se je že raztopilo v solzah.

Očeta Vejvaro in Tončko je spremljal mojster do nekdanjega mladeniškega stanovanja Franovega.

A mlada zakonska sta hitela na Vinograde.

Kako se je Vejvara veselil ostanka današnjega večera s Pepico na samem po vsem tem večerajšnjem in današnjem hrupu!

»Najhujše je naši mamici!« je spregovorila Pepica, ko sta se bližala svojem stanovanju v Čelakovskega ulici. »Ta bo žalostna.«

»In danes se mi je zdela popolnoma drugačna kot navadno«, je pripomnil Vejvara.

»Ne čudi se, Fran, ko je tako osrotela!« je odgovorila Pepica in je stopila v hišo.

Čez nekaj časa nato se je razsvetlilo stanovanje mladih zakonskih. Pri peči v obednici je čepel Vejvara, pri peči v spalnici se je sklanjala mlada žena. Oba sta kurila. Zunaj je bilo mrzlo in deževno, toda tu bo čez nekaj časa gorko in prijazno . . .

Kar se je Vejvari posrečilo prvi dan, to se mu ni obneslo že drugi dan. V ponedeljek se je prebudila mlada gospa prej in nasmehnila se je pri misli, kako bo s hrupom zbudila soproga, ko bo gotova. Kar je bilo potrebno za zajutrek, je prinesla med tem Katinka: lonec svežega mleka in vrč mrzle vode. Potem je pospravila po kuhinji, umila nekaj teh posod od večeraj, izgredla iz peči v obednici pepel, zakurila je tam in odšla s praznim loncem, ko je slišala naročila mlade gospe, kaj mora prinesiti s trga za obed.

Vejvara niti vedel ni, ko je pogledal v jasen dan, da je bil zbujen od Pepičinih poljubov. Ni mu tega priznala.

»Hitro, Fran, za trenotek prinesem kavo.«

Ko sta sedla k zajutрку, je rekel Vejvara nežno grajo:

»Ne smeš me tako pustiti spati, ljubica! Glej, osem je ura.«

»No, glave ti ne bodo odtrgali, ako prideš za nekaj časa pozneje«, je odgovorila Pepica. »Kaj pa bi bilo, če bi šla na kako ženitovanjsko potovanje?« —

»Sem vesel, da sem doma«, je odvrnil Vejvara. »To pride k letu. Seveda imam dosti časa, toda veš, ljubica, kako rad bi bil kar najdalje s teboj, predno grem v urad. Tega sem se tako veselil, takega življenja, ko sem moral od zajutreka skokoma hiteti v pisarno, sem sit do grla. Takrat — čeprav je bilo dosti časa — sem rad bežal iz svoje mrzle sobice v toplo pisarno. Toda sedaj, ko imam tebe, se bom težko ločil od ljubega doma. Vidiš, ljubica draga, zima prihaja, toda meni se zdi, kakor bi okrog in okrog vladala pomlad. Ti si mi tako življenje razjasnila . . .«

»Priljubljenček!« je udarila Pepica z dlanjo po nastavljeni Vejvarovi roki. »Samo če bodeš vedno takih misli!«

»Vedno, Pepica, vedno«, je zagotavljal Vejvara. »In veš, moram ti povedati, kar se mi zdi: sedaj — se mi zdi — da se imava rada kakor dva otroka, katerima se smeje celi svet. Mislim pa, da se bova pozneje imela rada še popolnoma drugače, ko bova spoznala, kako drug drugega potre-

Pa brž jim je postala drama prezoka in poleg spevoigre so poskusili opereto. Takrat sta se oglašila ljubljenska našega občinstva, Marica Lubjeva, in mojster Šimenc. Ko so prišli še drugi, rajni Parma, Mitrovič, Mitrovičeva, Vladimirovna, Zamejčeva, Kocuvanovna, Burja in Nerlič je za upravnikovanja dr. Brenčiča Maribor spoznaval šele pravo glasbeno kulturo velikega sveta. Res je, Maribor jih ni mogel navezati na se, odšli so zopet, a dali so Mariboru opero, ki je ni imel nikdar poprej in je najbrže ne bo imel tako kmalu zopet. Zarezali so pač prezgodaj in pregloboko in pozabili, da orjejo ledino. A ravno onih, ki orjejo ledino, se spominja zgodovina s posebno hvaležnostjo. . . In hvale in zahvale smo dolžni vsem, imenovanim in neimenovanim, prav vsem našim umetnikom, ki so s svojim nesebičnim, požrtvovalnim in vztrajnim delom v umetnosti in za umetnost dvignili naš Maribor ter ga napravili res za kulturno središče severne Slovenije.

Mestni kino Celje

Rdeča plesalka iz Moskve

Dolores del Rio, Ivan Linov

Ko pa gledamo danes na razvoj našega gledališča, ko preživljamo v spomenu zopet teh deset let, moramo si biti na jasnem, da je tudi naše gledališče in z njim njegova umetnost del onih dobrin, ki nam jih je prineslo naše osvobojenje in ujedinjenje. Pokloniti se moramo žrtvam, ki so padle za našo osvoboditev, pozdraviti naše rojake, ki le v duhu žive z nami in čakajo dneva, da se zdrobe krivični državni mejniki, ljubiti naš narod kakoli vere in narečja, predvsem pa ljubiti to davnno našo zemljo, našo lepo domovino.

Dr. P. Strmšek.

Občni zbor Ljudskega vseučilišča.

V ponedeljek, dne 30. septembra se je vršil v risalnici meščanske šole občni zbor celjskega Ljudskega vseučilišča. Na njem se je podalo poročilo o delu tega nepotrebnega društva v preteklem poslovnem letu, obenem pa se je določil program za prihodnje poslovno leto.

Lani se je izvršilo 9 predavanj najrazličnejšega značaja. Predavali so menjaje domači in tuji predavatelji. Največ poslušalcev je bilo na uro 140, najmanj 57, povprečen obisk torej 92. G. Ludvik Fajgl iz Celja je priredil pod okriljem Ljudske univerze radio-tečaj, katerega se je udeležilo 17 po-

slušalcev, ki so plačali za obisk tečaja 40 Din ozir. 20 Din. S tem denarjem mso se deloma krili stroški snajenja in pripravljanja lokala, ostanek pa je določen za fond bodoče radio-postaje v Celju.

Društvena knjižnica se je pomnožila v preteklem letu za 31 knjig in je tako dosegla letos število 118. So to po večini knjige znanstvenega značaja, zlasti dela iz slovanske zgodovine. Lepo število knjig je podaril knjižnici požrtvovalni in nadvse zaslužni društveni predsednik g. vlad. svet. E. Lilek.

Denarni promet je znašal 9.381 dinarjev. Aktiva znašajo 6.710 Din, ki so plodonosno naložena.

Po poročilu revizorjev, ki sta našla vse poslovanje v redu, je dobil stari odbor absolutorij, nakar se je izvolil nov odbor, obstoječ iz gg.: predsednik vlad. svet. Lilek, podpredsednik dr. Mejak, tajnica Zofka Debelak, blagajnik učitelj Srebotnik, knjižničar strokovni učitelj Franc Cilenšek, odbor: niki: ravnatelj Ivan Černej, ravnatelj Marinček, strokovni učitelj Mlačnik, upravitelj Prekoršek, primarij dr. Rajšp, šef zdravstvenega doma dr. Rebernik in šolski upravitelj Voglar, revizorja sta gg. bančni tajnik Jerin in bančni prokurist Turnšek.

Občni zbor izreka toplo zahvalo celjski mestni občini za brezplačno razsvetlavo, ravnateljstvu deške meščanske šole za gostoljubno streho in uredništvoma »Jutra« in »Nove Dobe« za točne objave in prosi za naklonjenost tudi v bodočem letu.

Mestni kino Celje

Rdeča plesalka iz Moskve

Dolores del Rio, Ivan Linov

V glavnih obrisih se je razpravljalo o delovnem programu za novo poslovno leto, za kojega podrobno izvedbo ima skrbeti novo-izvoljeni odbor. Obdržavala se bodo zdravstvena, pravna, zgodovinska, zemljepisna, prirodopisna, geološka in potopisna predavanja, po možnosti s spremljanjem skioptičnih slik. Vršila se bosta higijenska razstava in esperantski tečaj. S pritegnitvijo tujih predavateljev in s predavanji o aktualnih sodobnih temah se mora dvigniti zanimanje širše publike za našo celjsko Ljudsko univerzo, ki mora doseči v novi poslovni dobi malo več moralne podpore celjske javnosti.

»S prosveto do zmage«, naj bo naše načelo in če se bomo ravnali po njem, bo delo naše Ljudske univerze kronano z uspehom in trud predavateljev in društvenih funkcionarjev bosta bogato poplačana.

Dr. Mejak.

bujeva, in pravo srečo svojo bova razumela šele tedaj, ko ne bova v teh lepih sobicah popolnoma sama, ampak ko boveva imela oba polno glavo veselih skrbi. Veš, Pepica?«

»Ai hočeš še kave?« je vprašala Pepica, katere obraz se je naglo zresnil. Ni gledala pri tem na Vejvaro; pogled je ušel skozi okno in se zatekel tja nekam v daljavo, v nuselsko dolino, do obzora, ki so ga zakrivali krški gozdovi.

»Hvala, ženica«, je odklonil Vejvara. »Sem sit. In čez nekaj časa moram iti. Tako tesno mi je, ker te moram tu samo pustiti.«

»Ne boj se, Fran, ne bom se ti izgubila«, ga je tolažila Pepica. »Še sam ne boš vedel, pa bo poldne. In jaz bom imela tu dela — o, je! Prvi obed v zakonu — skoro bojim se, Fran!«

»In sedaj se ti ne boj, Pepica«, se je zasmejal Vejvara. »Napravi, kar hočeš — in če ukažeš, bom jedel z zaprtimi očmi in vse mi bode dišalo.«

»No, danes morda«, je menila Pepica. »A jutri, in celi teden — toda če sodim po našem očetu, ste vi moške v tej stvari večasih sitni in neznosni, Vejvara, neznosni! Ali verjameš, da sem večasih videla mamico solzno — da, zaradi jedi, samo zaradi jedi!«

Namesto odgovora jo je stisnil Vejvara v naročje in jo je poljubljil. Potem se j e hitro oblekel, zopet poljubljil ženico in hitel v pisarno.

Vejvara je bil vnet vesten uradnik, imel je to v krvi, kakor se pravi. Toda danes, ko se je moral odtrgati od ženice, se je vzbudil v njem do tega dne neznan uporni duh. Prišlo mu je na misel, da je tak urad večasi sitna, nemila stvar in čeprav je bil to magistrat.

Danes je prvič začutil, da je suženj neovrgljive in neubranljive dolžnosti in ko je mislil na to dolžnost, je gledal kakor v veliko nedogledno daljo. Čelo življenje bo tak suženj. No, seveda, pride mu tudi doba odpočitka — toda takrat bo že star in na vsezadnje morda betežen gospod.

Slednjič je prestopil prag starodavnega portala mestne hiše, korakal mimo brkatega magistratnega vratarja, na katerega resnem in čmernem obrazu je bil kakor razlit ves ta uradni strogi red, in je izginil v temnem hodniku in potem v neko pisarno, v katerem je toliko posameznih kolesev tega velikega uradnega aparata.

Nekoliko teh ur je slednjič minilo in Vejvara je hitel domov. Res, lepo je to tam gori pri njih v Čelakovskega ulici — toda daleč, daleč! Vejvara je skočil pri Špinkih na električni voz. Čim bolj se je bližal domu, tem bolj je bil nestrpen. Slednjič nuselske stopnice — zadnja postaja. Toda ima se vseeno tristo korakov do doma in pa dve nadstropji.

Brez sapa se je ustavil pri vratih in je zavonil.

Beli zobje

olepšajo vsak obraz. Cesto že zadostuje samo enkratno čiščenje z prijetno osvežujočo Chlorodont-pasto, da se doseže lep sijaj slonovine tudi na stranicah zob, ako se v uporabi posebno izdelano ščetkico za zobe. Ostanke jedi, ki ostajajo med zobmi ter povzročajo radi gnilobe neprijeten duh ust, odstranjujejo se najtemeljiteje s Chlorodont-ščetko. Poskusite najprej z malo tubo Chlorodont-paste, ki stane Din. 8.—. Chlorodont ščetka za otroke, za dame (mehe ščetine), za gospode (trde ščetine). Pristno samo v originalnem modro-zelenem omotu z napisom Chlorodont. Dobiva se povsod. — Pošljite nam ta oglaš kot tiskovino (omot ne zalepiti) dobili bodete brezplačno eno poskusno tubo za večkratno uporabo. Tvorznica Zlatorog, Oddelek Chlorodont, Maribor. 54

Domače vesti.

d **Kontrola mer v Celju.** »Trgovski list« z dne 3. oktobra poroča: Ob reorganizaciji kontrole mer in dragocevnih kovin je zadel mesto Celje težak udarec. V Celju, kjer je obstojala popolna kontrola mer že preko 50 let, je ostal urad samo z omejenim delokrogom. Vršil naj bi samo preizkušanje čistine in žigosanje domačih izdelkov iz zlata, srebra in platine, kakor tudi pregledovanje in žigosanje sodov. Trgovci, obrtniki in industrijci v Celju in v okolici so bili s to omejitvijo občutno prizadeti, državna uprava pa ni z omejitvijo delokroga ničesar pridobila. S tem, da bi lastniki morali razna nova in popravljena merila pošiljati na žigosanje v Maribor ali bi naročili kontrolorja mer iz Maribora, bi jim nastali veliki stroški. Izza časa, ko se je ukinitel urad v Celju, lastniki meril niso mogli polagati zadostne važnosti na zakonite predpise, ker je bilo izvrševanje predpisov vsled ukinitve kontrole v Celju jako otežkočeno. V rabi so bila merila, koja niso bila vedno po predpisih pregledana. Tudi lastniki mostnih tehtnic so jako pogosto odlašali pregled, ker jim je ta povzročal prevelike stroške za pristojbine v zvezi s potnimi stroški uradnika iz Ljubljane ali Maribora in bi potni stroški kontrolnega organa znašali več nego bi znašali stroški za popravila. Neprilike, ki s ose tekom časa pokazale v Celju glede kontrole mer, so jasno dokazovale nujno potrebo, da se razširi delokrog kontrole mer v Celju na vse pošle, katere opravljajo popolne kon-

Mestni kino Celje

Rdeča plesalka iz Moskve

Dolores del Rio, Ivan Linov

trole mer. Na željo gospodarskih krogov iz Celja in okolice je prevzela Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani akcijo, da se razširi delokrog celjske kontrole mer na popolen urad. Kakor čujemo, je akcija imela popolen uspeh, ker se z dnem 1. januarjem 1930 razširi delokrog celjske kontrole mer na popolen urad.

In glej, tu je nova slika! Odprla mu je Pepica, vsa razpaljena od kuhe — in Vejvari se je zdelo, da ni to več Pepica od predčerašnjega dne, da, niti od danes jutraj. Tu je stala pred njim prava gospodinja v beli čepici, svetlem županu, in na prstih, na rokah, da, tudi, na malih laktih so bili sledovi moke.

»Dušica«, je zaklical Vejvara po odkritosrčnem poljubu, »ti si se vsa spremenila! In kaj dobrega nama kuhaš?«

Slekel je sukno in je hitel naravnost za Pepico v kuhinjo.

»Izgubi se odtod!« ga je izganjala norčavo ženica. »Tu nimaš nič opraviti, samo kadar boš zopet kihal mleko. Pojdi lepo v sobo in glej tam gratulacije. Pismonoša jih je prinesel celo naročje.«

Kmalu pa je prišla za njim s skledo juhe in je nalila na krožnika.

»Tako, gospod soprog! Blagovolite začeti! Ako vam je ljubo, zatisnite oči, pridejo še slabše stvari!«

Toda juha je bila izvrstna, prav tako, kakršno je kuhala mamica Kondelikova. Potem je prinesla Pepica meso s hrenom in po mesu skledico nudičev, potresenih s fino nstrganim parmezanskim sirom.

»Mislím, Fran, da ti je po volji nekoliko navadnejši obed po teh večerašnjih in predčerašnjih počenkah. Moraš prebaviti.«

d **Umrli so v celjski bolnici:** 5. oktobra Milko Jerše, 4 in pol leta star sinček učitelja osnovne šole v Laškem; Julija Čretnik, 55 let stara kuharica iz Vrbja pri Zalecu; 6. oktobra Marija Vajs, enoletna hči kočarja iz Spod. Kraš, občina Kokarje.

d **Razne nesreče.** Z voza je padel včeraj zjutraj 68-letni uslužbenec tvrčke Fr. Kalan Simon Krlhanko in si je pretresel možgane. Doslej se še v bolnici ni zavedel. — Skolesa je padel in si prebil ustnice Anton Golob, delavec iz Gaberja. Leži v bolnici. — Težka posledica pretepa. Pred neko gostilno pri Sv. Florjantu pod Bočem je došlo do pretepa, tekem katerega je dobil 24-letni Karl Nežmah, kamnoseški delavec, več poškodb po glavi in dva vreza na hrbtu. Eden vrez gre do pljuč. Leži v bolnici. — Nogosoposkodaovali sodčki, ki so se zvalili z voza, pivovarniškega vozniku Francu Leskošku, uslužbenemu pri zalogi pivovarne »Union« v Celju. Leskošek se nahaja v bolnici.

d **Nova cesta Sv. Urban, Prevorje-Lišično.** V nedeljo, dne 13. oktobra 1929 se otvoril in izroči prometu oblastna cesta Sv. Urban (pod Slivnico) —Prevorje—Lišično. Ob pol 9. je pozdrav oblasti in gostov, ob 10. v Žegru pri Vrečku maša, ob pol 1. istotam banquet, ob 4. sprejem v Kozju.

d **Z uradne deske na srezkem načelstvu.** V četrtek 10. oktobra komisijonelna poizvedba in razprava v Kresnikah 43, obč. Teharje radi gostilne Čepe - Janežič in pri Novi cerkvi radi stavbe nove parne žage Hofbauer.

d **Z vlaka je padla pri Tremarjth neka šolarica.** Vozila se je z današnjim jutranjim vlakom v Celje in je padla skozi nezaprta vrata pri vagonu ven. S Celja so hitro poslali na pomoč drezino z obveznim materijalom, vendar pa je deklica med tem že nekdo odpeljal v Laško. Deklica baje ni dobila težjih poškodb, četudi je vlak vozil z normalno hitrostjo. Kakor izvemo naknadno, se piše deklica Ljubomira Krašek. Ima rano na temenu.

d **Prvenstveni tekmi v Celju.** Včeraj popoldne ste se vršili na igrališču pri »Skalni kleti« prvenstveni tekmi med rezervnima in prvima moštvo SK »Celja« in SK »Olimpa« iz Gaber-

»Izvrstno, ženica moja, izvrstno!« je hvalil ves vesel Vejvara. »Zadela si ravno to, kar mi diši. In sedaj prisedi slednjič k meni . . .«

S čašico črne kave je bil končan obed in Pepica je takoj pripravljala malico. Čakala sta goste — očeta Vejvarovega in sestro njegovo Tončko, ki vendar tudi morajo obiskati mlado domačijo. Otdot bosta šla naravnost na kolodvor, mlada zakonska ju bodeta spremila. Vejvara si je izprosil za to popoldne dovoljenje glede pisarne.

Kmalu nato je prihitela Katinka od mamice Kondelikove, da bi mladi gospej pomagala. Potem je prišel tudi oče Vejvara s Tončko.

Dandanes zahteva življenje, da se ravnamo po modi!

Pred nakupom plašč si na vsak način ogledite veliko zalogo plaščev najmodernejšega kroja v veletrgovini »STERMECKI« po sledočih najnižjih cenah: Melton Din 314.—, Sajo 398, saknen 495, kasha 485, volan 815, rino 1350, pliš 1300. Razen tega so na zalogi krasni modeli blaz, kostumov, kril in otroških oblek. Ogledite si izložbo in ogromno zalogo.

Nakup neprisljen.

VELETRGOVINA R. STERMECKI, CELJE

ja. Tekma med rezervama je potekla z rezultatom 3 : 2 v korist »Olimpa«, med prvima moštvo pa 4 : 0 v korist SK »Celja«.

d *Bojevniki za severno našo mejo!* Vabimo vse bojevnike za našo severno mejo, posebej še koroške borce, bivajoče v Celju in okolici, na važen sestanek, ki se vrši v sredo 9. oktobra ob 20. uri v rdeči sobi Narodnega doma v Celju. Pridite polnoštevilno!

d *Poročil se je* včeraj na Dunaju g. dr. Josip Čerin, zdravnik v Celju, z gđc. Ano Seifertovo.

d *Iz celjske policijske kronike.* — Zgubil je garnizijski zdravnik g. dr. Debeljak pri kolodvoru kratko zlato verižico, na katero je bil pripet kot obesek zlat tolar. — Ukradel je v soboto v novi stavbi Ljudske posojilnice na Kralja Petra cesti mizarskemu pomočniku Karlu Zupaneku novo poniklano svetilko za kolo, vredno 120 dinarjev. — Zgubila je na Mariborski cesti Westnova delavka Kolenc Marija, Gaberje 25, enstotrideseť dinarjev. — Radi prenaagle vožnje po Gaberju je bil ovaden šofer osebnega avtomobila 16—725. — Nezgodna na stavbi. V soboto zjutrije delavci. Pri tem je dobil zidar »Merkur« vsled lastne neprevidnosti trije delavci. Pri tem je dobil mizar Klinčar Franc lahke poškodbe na roki. — Brezobzirno kolesarenje. Dva delavca sta povozila v soboto na Dolgem polju delavko Marijo Točaj, ki je padla in se poškodovala na levi roki. Ko se je kregala, sta ji zabrusila: »Halt's Maul« in se odpeljala. — Zgubil je na Gradu Viktor Lednik, uradnik Mestnega mlina, listnico s 450 Din. — Radi peska sta se skregala na Bregu eden voznik in delavec. Delavec trdi, da mu je voznik brez dovoljenja odpeljal k nekemu stavbeniku kubični meter peska, povrha pa je še udaril po obrazu tako, da je poškodovan in si je tudi dobil zdravniško spričevalo. — Še eden nepreviden kolesar. Včeraj popoldne je povozil nek delavec na oglu Glavnega trga in Prešernove ulice natararico Pavlo Zagožen iz St. Pavla in ji je napravil na obleki precej škode.

d *Recitacijski večer* nameravajo prirediti tekom tega meseca v Celju pesniki Cvetko Golar, Radivoj Rehar in Danilo Gorinšek. Prvi njihov recitacijski večer v Ljutomeru je dobro uspel.

d *Zimsko-sportni odsek SPD Maribor—Ruše* priredi v soboto, dne 12. oktobra zlet na Klopni vrh. Odhod iz Maribora s predpoldanskim in večernim vlakom. V nedeljo se pa podajo udeleženci zleta na Pesek, kjer se bo vršil v novi planinski koči ustanovni občni zbor zimsko-sportnega odseka konjiške podružnice SPD, Event. celjski udeleženci naj prijavijo prihod konjiški podružnici SPD.

d *Cenen krompir* imajo na mariborskem trgu. Prodaja se po 75 para kilogram.

d *Železniška nezgoda v Zagorju ob Savi.* V soboto ob pol 2. zjutraj je zavozil na zagorski postaji zbiralni tovarni vlak ob premikanju od zadaj v tovarni vlak, ki je bil pripravljen na odhod. Sunek je bil vseeno tako močan, da so pri stoječem tovornem vlakcu štirje vagoni iztirili; dva sta bila popolnoma razdejana, dva pa teško poškodovana. Od zbiralnega vlaka so tudi iztirili štirje vagoni, pet jih je pa bilo zdrobljenih. Ruševine so progo docela zatrpale, tako da je bil promet okroglo 8 ur popolnoma ustavljen. Ponesrečil se ni nikdo, materialno škodo pa cenijo na okroglo eden milijon dinarjev. Kdo je zakrivil nesrečo, se še doslej ni ugotovilo. Vlakovodja pravi, da je bila proga prosta, postajno osebje pa trdi drugače. Razume se, da so tudi v Celju krožile v soboto zjutraj o tej železniški nesreči fantastične vesti.

d *Nizozemska publicistinja dr. Bakker van Bosse* je posetila po poročilu tukajšnje »Deutsche Zeitung« minule dni tudi Celje, da se prepriča, kako zelo zatiramo Nemce. Verujemo, da je in camera caritatis pri enem ali drugem nemškem veljaku slišala pretresljive stvari. Škoda, da se gospa ni podala na Koroško. Tam bi vsaj vi-

dela, kako se take stvari res v praksi izvršujejo.

d *Izvanredni občni zbor celjskega »Molokluba«* se vrši v sredo, dne 9. oktobra ob 8. uri zvečer v klubovi sobi hotela »Evropa«. Na dnevnem redu je med drugim tudi odstop starega in izvolitev novega odbora. Ne vemo, če bode samo formalni odstop dosedanjega odbora popolno zadoščenje za sramotne in žalostne nemškoniacionalne ekscese, ki so se dogodili pred tremi tedni pred »Evropo«. V društvo spada drug duh in odločno narodno vodstvo — ali pa ga ni treba.

d *Direkcija drž. rudnika Banja Luka* sprejema do 10. oktobra ponudbe za dobavo 200 kub. metrov jamskega lesa.

d *Pri podružnici javne borze dela v Celju* je ponudeno delo: 3 konjskim hlapcem, 1 majerju kravarju, 6 poljskim delavcem, 22 gozd. delavcem, 5 lesnim delavcem, 1 pomož. delavcu, 20 rudarjem, 20 delavcem za gradnjo ceste, 20 delavcem za apnenik, 15 zemeljskim delavcem, 5 minerjem, 1 pečarju, 3 kovačem, 2 ključavničarjem, 5 mizarjem, 1 kolarju, 4 sodarjem, 2 tapetnikom, 8 čevljarjem, 2 krojačem, 1 mesarju, 36 težakom, 31 zidarjem, 10 tesarjem, 4 soboslikarjem, 1 strojniku, 15 vajencem.

d *Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani* ima javno plenarno sejo v torek 15. oktobra ob pol 9. uri dop. v zbornični dvorani. Na dnevnem redu je tudi »poročilo o hmeljarski krizi in predlogi za ublažitve«.

d *Sadni sejem v Ljubljani.* Ugodna sadna letina in potreba za pospeševanje sadne trgovine je napotila Sadjarsko in vrtnarsko društvo, da priredi od 19. do 24. t. m. velik sadni sejem, ki naj nudi interesentom potrebno priliko za prodajo in nakup lepega in dobrega namiznega sadja. Sadjarsko in vrtnarsko društvo je v zvezi z upravo velesajma vse ukrenilo, da bo vsa kupčija kolikor mogoče lahka in uspešna. Zato vabimo vnanje in domače interesente, da se te prireditve polnoštevilno udeležijo. Vse blago bo izbrano, cene pa zmerne.

d *Cene za seno in slamo v Mariboru.* V soboto se je prodajalo seno raznih vrst po 75—100, slama po 50—60 dinarjev za meterski stot. Cene so nagibale k padcu.

d *Trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani* sklicuje svoj redni občni zbor za nedeljo, dne 20. oktobra t. l. ob 10. uri dopoldne v dvorani palače Delavske zbornice, Miklošičeva cesta, pritličje, s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo ravnateljstva. 2. Podelitev absolutorija. 3. Sprememba društvenih pravil. 4. Volitev društvenega odbora in revizijske komisije. 5. Slučajnosti. — Opozarjamo na ta občni zbor vse članstvo, ker nič ne pomaga kasnejša kritika in pritožbe, če se vsega tega ne uveljavi na občnem zboru. V Celju, Mariboru, Ptujju itd. bi interesenti lahko udeležbo naravnost organizirali!

d *Usposobljenostni izpiti* pri državni izpraševalni komisiji za osnovne in njim sorodne šole v Mariboru se prično v četrtek, dne 14. novembra t. l. ob 8. uri zjutraj. Pravilno opremljene prošnje naj dobi komisija v roke po predpisani uradni poti najkasneje do dne 5. novembra t. l. Glede potrebnih informacij in položitve predpisane takse naj se gg. kandidatelj (inje) zglase v ravnateljstvu državnega ženskega učiteljskega v sredo, dne 13. novembra t. l. od 15.—17. ure. Vse drugo na črni deski obeh učiteljskih. — Izpraševalna komisija za osnovne šole v Mariboru.

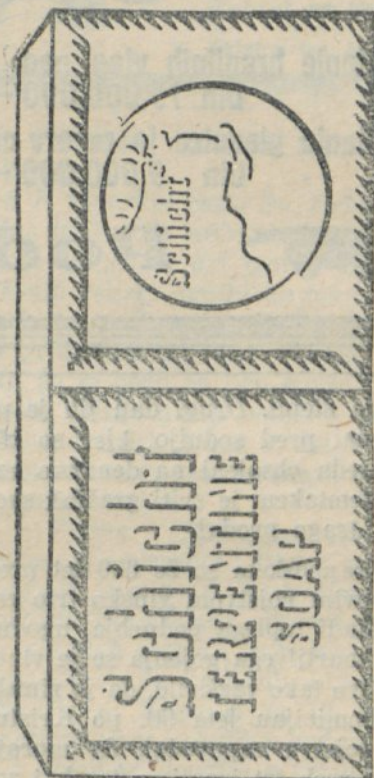
d *Autobusni promet Maribor—Radinci.* Autobusno podjetje Lininger javlja, da njegov autobus na progji Maribor—Radinci vozi odslej samo od Gornje Radgone.

d *Za mrtvega je proglašen* Filip Vrenko, rojen 19. aprila 1873 v Loki pri Frankolovem in pristojen v Višnjo vas. L. 1914 je odšel s 87. pešpolkom na rusko bojišče in se od l. 1918 ni več javil.

d *Velik vlom.* V četrtek po noči so vlomili neznan storilci pri trgovcu Murkoviču na Dornavi pri Ptujju in odnesli 10.000 Din gotovine in raznega blaga, vsega skupaj za več ko 40

Med 7 prednostmi ena :

Velik kos

in vendar najčistejše, najžlahtnejše jedrnatilo milo. — Zraven tega priročno in tako izdatno, da je za rabo res najcenejše

Schichtovo Terpentinovno Milo

tisoč dinarjev. Značilno je, da so bili kakor nedavno v Kočevju in Celju zmoviči tudi tam z avtomobilom. Najbrže gre za eno in isto vlomilsko tolpo, ki ropa po celi Sloveniji.

d *Pouk na oblastni kmetijski šoli v Št. Jurju ob J. ž.* prične v ponedeljek, dne 7. oktobra 1929.

d *Uršni sejm v Celju* se vrši v ponedeljek, dne 21. oktobra. Sejm je živinski in kramarski.

d *Vreme.* Dunajsko današnje opoldansko radio-poročilo: Včeraj v Srednji Evropi temperatura skoraj povsod nad 20 stopinj C. Danes v Avstriji oblačno, vendar nikjer dežja. — Napoved za jutri: Močnejše oblačno, vendar še nobenega temeljitega preobrata v vremenu.

d *K občnemu zboru »Celjskega godbenega društva«.* »Celjsko gobeno društvo« sklicuje v sredo, dne 9. t. m. ob pol 20. uri v prostoru bivše Čitalnice v Narodnem domu svoj redni občni zbor. To društvo — ustanova celjskih slovenskih rodoljubov v letu 1898 je delovalo pod imenom »Narodna godba« kot izključno nacionalna kulturna institucija spodnje-štajerskih Slovencev ter vsled tega uživalo vso pozornost in podporo slovenskih narodnih krogov. Ob prehodu mestne uprave v slovenske roke so takratni prevzemajoči faktorji pustili kvalitativno odlični orkester bivšega »Musikverein-a«, ki je imel svojo temeljno podlago ravno v nemškem celjskem občinskem svetu — povsem in nemar. CGD je prevzelo nasledstvo. Vključ svoji tradiciji ni našlo potrebnega razumevanja pri naši slovenski inteligenci, še manj pa v onih krogih, iz katerih je društvo izšlo. Pričela je trnjeva pot tja do danes, dasiravno

Celje izza preobrata sem nima lastne orkestralne reprezentance. Vsa mole-dovanja, da se društvu vsaj z namestitvijo dveh prepotrebni moči pripomore na zeleno vejo — so našla pred raznimi forumi le prazne obljube. Letošnja poletna sezija je pokazala vso mizerijo našega »letovišarskega« mesta. Pod navedenimi dojmi se vrši letošnji občni zbor C. g. društva. Upati je, da društvo vsa ta žalostna dejstva preboli ter si v doglednem času utre pot k uspešnemu delu. Predvsem pa želimo, da uspe društvenemu odboru zbuditi vsaj one merodajne kroge naše celjske javnosti, potom katerih mu ho omogočeno doseči svoj namen. Na tem mestu pa bodi izražena želja, da se udeležijo občnega zbora poleg društvenih članov tudi ljubitelji orkestralne glazbe. rv.

Zanimivosti iz vinarske zgodovine in geografije.

Dr. Josip Vošnjak je v svoji, že nad 50 let stari knjigi »Umno kletarstvo« med drugim napisal sledeče črtice, ki ne zanimajo samo vinogradnika, ampak vsakogar, komur sta vinska trta in njena sladka kapljica ljuba.

Na Nižjeavstrijskem je v letih 1539. in 1540. toliko vina priraslo, da je mnogo ljudi zaradi neizmernega pijančevanja umrlo. Ta čas je neki graščak, ker ni mogel prodati svoje starine, da bi sode spraznil za prihodnje branje, svojim podložnim zapovedal, da so mu morali v boroti izpiti vino. Dal jim je vina, kolikor so želeli, in zraven še prav slanih slanikov in žarkega sira, da so lažje pili. Ljudje so se opijanili, med seboj skregali in do

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 75.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 9.000.000.—

v Celju

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

krvavega stepli. Drugi dan jih je pa berič gnal pred sodnijo, kjer so bili radi nereda obsojeni na denarno kazen. Potemtakem je zviti graščak svoje vino drago prodal.

Na Francoskem so že 600 let pred Kristusovim rojstvom vinsko trto zasadili. Radi toplega podnebja, ugodne lege in marljivega gojenja se je vinogradništvo tako razširilo, da je rimski cesar Domicijan leta 90. po Kristusovem rojstvu zapovedal, da morajo polovico vseh trt izruti in tamkaj zopet njive narediti, ker se je bal, da bi zavoljo preobila razmnoževanja vinogradov lahko nastala lakota.

V Španiji in na Portugalskem so nekdanj toliko vina pridelali, da niso vedeli kam z njim, in se je dobila ena »kantara« — 15 bokalov — za en groš. Vino se je celo lažje dobilo, kakor voda. Poleti 1858. je bila huda suša in nikjer ni bilo dobiti vode, da bi trsje zalivali. Trta je obetala obito branja, pa je bila radi grozne vročine v nevarnosti, da usahne. Spričo tega je neki veleposestnik svoje vinograde z vinom močil, kar je bilo cenejše, kakor da bi dal vodo od daleč dovažati. Leta 1860. so ondi bojda celo malo napravljali z vinom namesto z vodo. Pozneje so kazali precej hiš, ki so bile s tako vinsko malto sezidane. Stari Rimljani so prav radi srkali vinsko kapljico. Koliko so pri velikih slovesnostih popili, je razvidno iz tega, da je dal cesar, ko je hotel pogostiti svoje ljudstvo, v vsako dvorano dva soda vina. Gostovanje pa je bilo v cesarstvu v 22.000 dvoranah.

V solnčni Italiji je živel vitez, ki mu je sladka kapljica silno ugajala. Najrajši jo je srkal kar pri sodu v kaki gorici. Imel je zanesljivega služabnika, ki je imel nalogo, stikati po kletah za dobrim vinčkom. Na tej poti mu je sledil vitez. Kjerkoli je sluga našel precej pitno vino, je na kletna vrata zapisal besedo »est«, s pomenom, da je tu dobro vino, in je romal dalje. V s to besedo zaznamovanih kletah se je vitez pomudil daljši ali krajši čas, kakor mu je pač kapljica ugajala. Na nadaljnjem potovanju pride sluga do izredno zlahtnega vina, katero mu je tako ugajalo, da je na kletna vrata zapisal dogovorjeno besedico kar trikrat, torej »est, est, est«. In res je bilo tako. Došli vitez se kar ni mogel ločiti od soda. Svoje potovanje tu prekine: srka, srka in srka dan za dnevom, da si je celo svoje življenje izsrkal: pokopali so ga. Njegov verni sluga pa mu napiše na nagrobni spomenik: »Est, est, est, zavoljo

premnogih »est« je moral moj gospod pod grudo zlest'.

Doli pri Mali Aziji je otok Ciper. Na tem otoku imajo navado, ako se porodi v hiši dete, da nalijejo glinasti vrč z dobrim vinom, ga neprodušno zamašijo ter globoko v zemljo pokopljejo, izkopljejo pa ga šele tedaj, ko otrok doraste in se poroči; na svatbi pijejo tako staro vino, kolikor sta stara ženina, odnosno nevesta.

Pravijo, da je v starih časih Ptolomej vzel vsakokrat, kadar je šel v kako vojsko, s seboj tri kladre dolg voz, na katerem je ležal velikanski, iz panterških kož sešit meh, sod, napolnjen s tritisoč vrči vina.

V Perziji je živel kralj Šemšit, ki je nad vse ljubil grozdje. Da mu ga ni nikdar zmanjkalo, ga je shranjeval v velikih vrčih. Ker pa eden izmed teh vrčev ni bil dobro zamašen, se je grozdje segrelo in je začelo vrte. To šumenje v vrču se je kralju čudno zdelo; pa tudi nobeden od njegovih učenjakov ni mogel razvozlati od kod ta pojav. Sodili so, da mora to biti kako čaranje, šumeča tekočina pa da je nevaren strup. Zgodilo se je, da se je lepa kraljica nekega dne hudo sprta s svojim možem, in sicer tako hudo, da je sklenila celo sama sebe umoriti. Ko zagleda vrč, napolnjen z grozdnim strupom, ga naglo zagrabila, in še preden ji to more zabraniti preplašeni kralj, je z globokimi požirki zaužila žc precej tega strupa. Da si je res zaudala, se je kmalu pokazalo. Kar vse se je začelo vrteči okrog nje, tako da se je zgrudila na tla. Vzdignejo jo in jo položijo v mehko posteljo. Pa ni bilo tako hudo. Drugo jutro se prebudi, pa je bila zopet zdrava in vesela. Odslej je tudi kralj okušal ta dobrodejni »strup«, okušali so ga njegovi dvorjani, okušalo ga je vse ljudstvo.

Na Kitajskem so pridelovali nekdanj silno mnogo vina. Cesarjev namestnik, pijanec Kij, je dal narediti malo jezero, katero je ukazal napolniti z vinom. Ko so se ga on in njegovi prijatelji — 300 po številu — dobro nažehtali, so vsi pijani poskakali v to vinsko jezero, da bi bili od vina pošteno mokri zunaj in znotraj. Ker pa se je tudi drugo ljudstvo neizmerno udalo pijači, je ondotni cesar v 5. stoletju po Kristusovem rojstvu pod smrtno kaznijo zapovedal, da morajo povsod iztrebiti vinsko trto do zadnjega. Ta ukaz so tako strogo izvedli, da 100 let pozneje tam ni bilo več niti vinogradov niti vina.

Josip Šribar, *Artiče v »Naših Gortcah« 9/1929.*

Češko sukno

v veliki izbiri kupite najcenejše

pri „SOLNCU“

A. Drogenik, Celje, Glavni trg 9.

50-13

Franjo Dolžan

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave.
CELJE, ZAKRESIJO 4.
Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila. Postrežba točna in solidna. Cene zmerne.
50-14

Divji kostanj

kupi v vsaki množini Josip Zidanšek, Sp. Hudinja pri Celju. 6 4

Lepa opremljena soba

solnčna, topla, s krasno lego, se odda s 1. novembrom mirni stranki. Naslov v upravi. 2-2

Premog iz Hude jame, Zabukovce in vseh drugih rudnikov dobavlja in dostavlja trgovina

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Kravarja

išče za takoj Vlastelinstvo Dugoselo pri Zagrebu. Vprašanje naravnost na Vlastelinstvo. 1-2

Lepa meblavana soba

elektr. luč, parketna tla, strogo separiran vhod od stopnic, v sredini mesta in najlepši ulici se s 15. okt. odda. Naslov v upravi lista.

KINO.

Mestni kino Celje. Ponedeljek 7., torek 8., sredo 9. in četrtek 10. oktobra: »Rdeča plesalka iz Moskve«. Pretresljiva drama iz časov ruske revolucije v 9 grandioznih dejanjih. V glavnih ulogah Dolores del Rio, Ivan Linov in Charles Farrel

d Surovo maslo, pristne kranjske klobase, trapist in polemendolski sir vedno sveže in po najnižjih cenah pri tvrdki FAZARINC, Celje.

„JAVA“ pšenična kava

je izvrstna, zelo redilna in okusna. Zahtevajte jo pri vseh trgovcih! — Razpošiljamo jo tudi po pošti v zavojih po 5 kg za 70 Din, če se denar naprej pošlje ali pa po povzetju za 75 Din. Povzetje je 5 Din dražje. Poštnino plačamo mi. Vsakemu 5 kg zavoju »JAVA« pšenične kave je kot darilo pridjana lepa skodelica za kavo. — Kdor pošlje 2 Din v znamkah, dobi vzorec 100 gr. »JAVA« pšenične kave poštnine prosto. Sprejemmo za vsak večji kraj zastopnika

Kmetijsko posestvo

17 oralov, blizu Vojnika, zidana hiša, gosp. poslopje, veliko sadja, se prodaja za Din 105.000.—. Karol Breznik, Celje, Dolgo polje 1. 2-2

Kdor oglašuje, ta naprednje!

Odda se lepa mesečna

krasno meblirana soba s posebnim vhodom. Vprašati Krekov trg 6-1 desno. 2-2

ne spuščaj zank!

YOUNG'S HEEL

»DOLLAR«
svilena nogavica
(Zastopstvo bratje Hügel, Budapest VII, Szérvetszeg-utca 28-8).

23-24

Artikel,

ki se prodaja v velikih množinah, potreben za vsako domačijo, patentiran v 17. državah. Prospekt pošlje brezplačno Samuel Leopold, Senta, Bačka X.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Delniška glavnica
Din 50.000.000.—

Rezervni zaklad okoli
Din 10.000.000.—

Centrala: Ljubljana, Dunajska c.

PODRUŽNICE:

Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Prevalje, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst.

Brzojavni naslov:
Banka Ljubljana

Telefon št. 261,
413, 502, 503 in 504

se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.